

Ordning, der gaar ud paa, at Skatten — ogsaa hvis den først erlægges, efter at den er blevet Restance — kan indbetales til Amtstuen gennem Posten ved Indbetalingskort, der er tilstillet Skatteyderne. En Regel, hvorefter Restanten altid ved Betaling efter den i Forslagets § 2 nævnte Dag skulde erlægge et Beløb, beregnet efter Reglerne for Udpantningsgebyr, maatte medføre et Paalæg til Skatteyderne om ved Betaling efter den nævnte Dag at indbetale Restancen til Fogeden eller Sognefogeden, hvorved man vilde modarbejde den ved Loven af 20. April 1926 indførte Reform, der netop tager Sigte paa at fremkalde direkte Betaling til Amtstuen uden Benyttelse af Foged eller Sognefoged som Mellemled. Herefter har Justitsministeriet, der maa være enigt med det staaende Retsplejeudvalg i, at det vilde være yderst uheldigt, om der paa de heromhandlede Omraader skulde gælde forskellige Regler for de forskellige Skatter, anset det for rigtigst, at der ikke indføres nogen Forandring i den gældende Regel om Tidspunktet for Gebyrpligtens Indtræden.

Justitsministeriet har ikke optaget det i Udvalgsbetænkningen stillede Forslag om Indførelse af et »Halvgebyr«, som skulde erlægges af dem, der først betaler Skatten, efter at Restancerne er afleveret til Fogeden til Udpantningsgodkendelse, et Forslag, som er fraraadet saavel af Finansministeriet som af det staaende Retsplejeudvalg.

Til § 3.

Bestemmelsen svarer til de nugældende Regler i Retsplejelovens § 600, jfr. Lov Nr. 91 af 1. April 1925, om de til Udpantning for Skatter m. v. ansatte kommunale Tjenestemænd. Disse Tjenestemænd foreslaas i Loven benævnt Pantefogeder, en Benævnelse, der allerede er trængt igennem i Praksis.

De vigtigste Ændringer gaar ud paa, at Justitsministeren fastsætter de nærmere Betingelser for at blive Pantefoged, saaledes at det kan undgaas, at dertil uegnede Personer ansættes, at Pantefogeder skal autoriseres af Fogeden, og at Ansættelse af en Pantefoged kan paalægges et Sogneraad af Amtmanden, naar der foreligger Begæring fra Sognefogeden, tiltraadt af Politimesteren. Af disse Ændringer er de to første foreslaaede i Udvalgsbetænkningen, medens den sidste er foreslaet af det staaende Retsplejeudvalg.

Med Hensyn til Klager over Sognefogedens eller Pantefogedens Udpantningsvirk-

somhed er Justitsministeriet enigt med det staaende Retsplejeudvalg i, at de vil være at rette til Fogeden og ikke som i Udvalgsbetænkningen anført til Politimesteren; men dette har man ikke anset det for nødvendigt udtrykkeligt at fastslaa i Loven, ligesom man ogsaa anser det for overflødig at optage en udtrykkelig Bestemmelse i Loven om, at flere Kommuner kan have Pantefoged fælles.

Til § 4.

Denne Paragraf indeholder de af de foregaaende Paragraffer naturligt følgende Bestemmelser om den nærmere Fremgangsmaade ved Udpantningerne og stemmer overens med Udvalgsbetænkningens Forslag til nyt 2det og 3die Stykke i Retsplejelovens § 598.

Til § 5.

Efter gældende Ret, jfr. Amtstueforordningens § 22 samt Bekendtgørelser Nr. 110 af 12. August 1898 og Nr. 43 af 28. Februar 1928 kan Skyldneren ikke med frigørende Virkning betale Restancen til Fogeden (Sognefogeden) undtagen under selve Udpantningsforretningen, men denne Regel, hvis Gennemførelse vilde virke overordentlig uheldigt, overholdes ikke i Praksis og foreslaas derfor i væsentlig Overensstemmelse med Udvalgsbetænkningen — Forslag til nyt 4de Stykke i Retsplejelovens § 598 — forandret.

Ansvarsregelen i Paragraffens 2det Stykke stemmer overens med det staaende Retsplejeudvalgs Forslag. Med Hensyn til Fogeden findes den fornødne Bestemmelse i Retsplejelovens § 1020.

Til § 6.

Forslaget gaar, delvis i Overensstemmelse med Udvalgsbetænkningens Udkast til nyt 2det Stykke i Retsplejelovens § 605, ud paa at muliggøre en mere enkel og hurtig Inddrivelse ved at paalægge Fogeden efter Kommunalbestyrelsens Begæring at besørge Realisationen af det udpantede. Derimod har man, i Overensstemmelse med en Indstilling fra det staaende Retsplejeudvalg, ikke ment at burde paalægge Foged, Sognefoged eller Pantefoged de yderligere i Udvalgsbetænkningen foreslaaede Pligter.

Spørgsmaalet om, hvorvidt Fogeden har Hjemmel til at antage Sagførerhjælp for Skatteydernes Regning ved Realisation af faste Ejendomme, hvori der er foretaget Udpantning for Skatter, har voldt Tvivl i Fogedpraksis og er ikke blevet tydeligt